

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ) • Γραφεία: Θεμιστοκλέους 27, Αθήνα 106 77

ΤΕΥΧΟΣ 63 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ – ΙΟΥΝΙΟΣ 2010 • 0.01 €

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΣ 61
Αρ. Άδειας
76
ΚΩΔ.: 2885

■ ΟΝΔΟΥΡΑ

Ένας χρόνος
από το πραξικόπημα

■ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Νέο έγκλημα
των Ισραηλινών

■ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

Ο νέος πρόεδρος
στα χνάρια του παλιού

■ ΣΟΥΔΑΝ

Τίποτα δεν άλλαξε

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ)

Αριθμός Τεύχους 63
ΑΠΡΙΛΙΟΣ – ΙΟΥΝΙΟΣ 2010
Τιμή 0.01 €

Εκδότης

Σωκράτης Λομβάρδος

Υπεύθυνος Έργου

Ντέντυ Κουλούρη

Συντακτική Επιτροπή

Ντέντυ Κουλούρη

Σωκράτης Λομβάρδος

Μπάμπης Μετσίτσος

Χάρης Χαϊβατζόγλου

Γραφεία

Θεμιστοκλέους 27

Αθήνα 106 77

Τηλ.: 210 38.13.052

Fax: 210 38.31.603

E-mail: eedda@otenet.gr

www.eedda.gr

Σχεδιασμός & Παραγωγή Εντύπου

GOLEMA
graphic arts

Σόλωνος 120, 106 81 Αθήνα

Τηλ. 210 38.13.349-95, Fax: 210 38.13.395

e-mail: golema@otenet.gr

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Κάθε χρόνο, στις 9 Μάη, γιορτάζουμε τη Μέρα της Αντιφασιστικής Νίκης. Η επέτειος στις συνειδήσεις των προοδευτικών ανθρώπων όλης της γης, είναι φορτισμένη από συναισθήματα απέραντου σεβασμού για την εποποιία της νίκης των λαών, κύρια του σοβιετικού που είχε και τις μεγαλύτερες απώλειες, ενάντια στην παντοδύναμη στρατιωτική μηχανή του φασιστικού άξονα. Αυτά ακριβώς τα συναισθήματα που συνεγείρει, γίνεται προσπάθεια να σβηστούν από τη μνήμη μας, να αμυρωθούν, να ακυρωθούν. Και η επέτειος να μετονομαστεί σε «Ημέρα της Ευρώπης».

Αυτή η προσπάθεια δεν είναι ούτε τυχαία ούτε άκαιρη. Είναι αποτέλεσμα της νίκης της αντεπανάστασης και της επικράτησης του ιμπεριαλισμού στο μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη, που μαζί της έφερε όλα τα συστατικά στοιχεία της: βίαιη επαναχάραξη συνόρων, διάλυση πολυεθνικών κρατών και δημιουργία μικρότερων εθνικών, μεγιστοποίηση των καπιταλιστικών κερδών, απαξίωση της ανθρωπίνης υπόστασης, τεράστια μεταναστευτικά ρεύματα σε μια μάταιη αναζήτηση καλύτερης ζωής. Και, σαν επιστέγασμα όλων αυτών, εμφανίστηκε και ο αντικομμουνισμός.

Η εξαθλίωση ολόκληρων λαών ήρθε στο προσκήνιο πιο απειλητική από ποτέ. Το πισωγύρισμα κεκτημένων ελευθεριών και δικαιωμάτων αντικατέστησε ιδανικά και όνειρα. Ελλάδα και Ουγγαρία αποτέλεσαν τα πρώτα θύματα της σύμφυτης με τον καπιταλισμό οικονομικής κρίσης. Τσεχία, Πολωνία, βαλτικές χώρες βιώνουν ένα άνευ προηγουμένου κυνήγι μαγισσών, γκρέμισμα συμβόλων που για χρόνια ήταν ιερά και απαραβίαστα, όρθια για να θυμίζουν τις κάθε είδους νίκες των λαών τους.

Οι εμπνευστές αυτής της επίθεσης υπολόγισαν χωρίς τον ξενοδόχο, δηλαδή τους ίδιους τους λαούς. Δεν υπολόγισαν, επίσης, τη συλλογική μνήμη των λαών. Αυτή που λέει ότι η καθημερινότητα τους μετά τον απανταχού «εκδημοκρατισμό» τους είναι πραγματικά πολύ επώδυνη. Δεν έφερε μαζί της αυτά που τους υποσχέθηκε, δεν πραγματοποιήσε κανένα τους όνειρο.

Δεν είναι, λοιπόν, δυνατό οι λαοί να παραμείνουν απαθείς απέναντι σε μια τέτοια επίθεση που δέχονται στο όνομα της δημοκρατίας, της πάταξης της τρομοκρατίας, της αποφυγής οποιασδήποτε κρίσης. Το πισωγύρισμα αυτό ήταν φυσικό και αναμενόμενο να φέρει μαζί του μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις. Οι πρώτες αντιδράσεις ήδη άρχισαν να γίνονται ορατές με πρωτοπόρους τους Έλληνες, Πορτογάλους και Ισπανούς. Τώρα θεωρείται πλέον νομοτέλεια να ακολουθήσουν κι άλλοι λαοί. Δεν θα αργήσει ο καιρός που η αυθόρμητη αντίδραση θα μετατραπεί σε ενσυνείδητη δράση και τιμωρία των καταπιεστών όλης της οικουμένης. Αυτό είναι που φοβίζει.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

■ ΟΝΔΟΥΡΑ	Ένας χρόνος από το πραξικόπημα	3
■ ΚΟΥΒΑ	Παρατάθηκε η απόφαση για την Κοινή θέση της ΕΕ	5
■ ΚΟΛΟΜΒΙΑ	Ο νέος Πρόεδρος στα χνάρια του παλιού	7
■ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ	Νέο αποτρόπαιο έγκλημα των Ισραηλινών	9
■ ΣΟΥΔΑΝ	Σουδάν ελεύθερο και δημοκρατικό	10
■	Διεθνές Νομισματικό Ταμείο	
	Στο παρελθόν μπορούμε να δούμε το μέλλον	12
■	Φόρουμ της Ευρωμεσογειακής Πλατφόρμας	
	Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων	14
■ ΕΕΔΔΑ	Η ΕΕΔΔΑ στο γιορτασμό της Πρωτομαγιάς	16
	Σεμινάριο για την αναπτυξιακή εκπαίδευση	16
■ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ	Το δίλημμα της μπολιβαριανής δημοκρατίας	17

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Εκλεισε στις 28 Ιούνη ένας χρόνος από το στρατιωτικό πραξικόπημα στην Ονδούρα, που ανέτρεψε βίαια τον εκλεγμένο πρόεδρο Μανουέλ Σελάγια και τον αντικατέστησε με το μεγαλοβιομήχανο Ρομπέρτο Μιτσελέτι. Από τότε πολλά έχουν γίνει στη μικρή αυτή χώρα της Κεντρικής Αμερικής. Ανάμεσα σ' αυτά και μία αντίσταση που κανείς δεν περίμενε.

Το πραξικόπημα αρχικά καταδικάστηκε σχεδόν από όλους, από άλλους πιο χλιαρά και από άλλους πιο αποφασιστικά. Οι ΗΠΑ κάτι ψέλλισαν στην αρχή, ωστόσο η συμμετοχή τους ήταν φανερή από την πρώτη στιγμή. Αντίστοιχα χλιαρή ήταν και η καταδίκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Οργανισμός Αμερικανικών Κρατών (ΟΑΚ) έδωσε από τους κόλπους του την Ονδούρα. Όλοι οι φιλικά διακείμενοι πίεζαν τους πραξικοπηματίες για εκλογές, ώστε να μην έχουν το βάρος την στήριξης ενός παράνομου καθεστώτος. Και όντως, το Νοέμβριο του 2009 έγιναν εκλογές μέσα στη βία, στις αντιδράσεις στο εσωτερικό και εξωτερικό, και εκλέχτηκε πρόεδρος ο Πορφύριο Λόμπο.

Ο Λόμπο ανέλαβε τα καθήκοντά του το Γενάρη, προς μεγάλη ευχαρίστηση των ΗΠΑ, της ΕΕ, των περισσότερων χωρών της Κεντρικής Αμερικής και δύο χωρών της Νότιας Αμερικής, πιστών συμμάχων των ΗΠΑ: της Κολομβίας και του Περού, που ζητάνε την επιστροφή της Ονδούρας στον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών, όπως άλλωστε και οι ΗΠΑ. Στην τελευταία Γενική Συνέλευση του ΟΑΚ, η υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ,

Χίλاري Κλίντον, δήλωσε ότι η κυβέρνηση του Λόμπο «εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις συμφωνίες Τεγουσιγάλα-Σαν Χοσέ», που προβλέπουν το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής συμφιλίωσης και το σχηματισμό μιας Επιτροπής Αλήθειας που θα ερευνήσει τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά το πραξικόπημα.

Η δε ΕΕ φρόντισε να προσκαλέσει τον Λόμπο στη Διάσκεψη ΕΕ-Λατινικής Αμερικής, που έγινε το Μάη στη Μαδρίτη, ξεσηκώνοντας πλήθος διαμαρτυριών από τις χώρες της Λατινικής Αμερικής (Βενεζουέλα, Εκουαδόρ, Βολιβία, Νικαράγουα, κλπ.) που απείλησαν να την μποϊκοτάρουν. Τελικά, ο Λόμπο δεν παραβρέθηκε.

Πρόσφατα ο Λόμπο κατήγγειλε ότι η χώρα αποπνέει «ένα κλίμα πραξικοπή-

ματος», κι αμέσως μετά έφυγε για τη Νότια Αφρική για να παρακολουθήσει το Μουντιάλ του ποδοσφαίρου. Όπως κατήγγειλαν από την πλευρά τους οι κοινωνικές οργανώσεις, πρόκειται για έναν ακόμα ελιγμό των ΗΠΑ μέσω του πρεσβευτή τους στην Ονδούρα, Ούγκο Λόρενς, και έχει σχέση με τα γενικότερα σχέδια των ΗΠΑ στη Λατινική Αμερική.

Στο μεταξύ, στη βάση της Παλμερόλα που οι ΗΠΑ είχαν ήδη στην Ονδούρα, προστέθηκε από τον Απρίλη άλλη μία ναυτική βάση, στην περιοχή της Λα Μοσκίτια, μια περιοχή πλούσια σε νερά και πετρέλαιο. Να θυμίσουμε, πως ο πρόεδρος Μανουέλ Σελάγια που βρίσκεται στη Δομινικανή Δημοκρατία, έχει καταγγείλει ότι η ανατροπή του «σχεδιάστηκε στη βάση της Παλμερόλα από το Κομάντο Σουρ των ΗΠΑ». >>

Ο χρόνος που πέρασε από τη στιγμή του πραξικοπήματος μέχρι σήμερα, ήταν γεμάτος δυναμικές κινητοποιήσεις, καταστολή, απεργίες, επιθέσεις, διώξεις, δολοφονίες αγωνιστών του μαζικού κινήματος. Αμέσως μετά το πραξικόπημα, οι μαζικές οργανώσεις και τα συνδικάτα συγκρότησαν το Εθνικό Μέτωπο Λαϊκής Αντίστασης (FNRP), που τέθηκε επικεφαλής των κινητοποιήσεων και διοργάνωσε πολλές δυναμικές διαμαρτυρίες. Επίσης, το Μέτωπο έχει αρχίσει τη συγκέντρωση ενός εκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων υπογραφών μέχρι τις 15 Σεπτέμβρη, προκειμένου να επιστρέψει στη χώρα ο Μανούλ Σελάγια, με όλα τα συνταγματικά του δικαιώματα, και για τη σύγκληση Εθνικής Συντακτικής Συνέλευσης. Μέχρι τα τέλη Ιούνη, είχαν συγκεντρωθεί 650.000 υπογραφές.

Πρόσφατα ο Κάρλος Ρέγες, μέλος της Εθνικής Διεύθυνσης του Μετώπου και πρόεδρος του Συνδικάτου Εργαζομένων

της Βιομηχανίας Ποτών και Συναφών (STIBYS), δήλωσε πως «οι διωγμοί συνεχίζονται ενάντια στο οργανωμένο λαϊκό κίνημα. Πρόκειται για επιλεκτική καταστολή». Και όντως, πολλοί είναι αυτοί που έχουν δολοφονηθεί από παραστρατιωτικές ομάδες που έκαναν την εμφάνισή τους μετά το πραξικόπημα: πανεπιστημιακοί καθηγητές, στελέχη οργανώσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συνδικαλιστές, αγρότες. Μόνο από τις αρχές του χρόνου που ανέλαβε ο Λόμπος μέχρι σήμερα έχουν δολοφονηθεί 9 δημοσιογράφοι, ενώ από τις 28 Ιούνη που έγινε το πραξικόπημα μέχρι το τέλος της χρονιάς είχαν εκτελεστεί 40 μέλη του Μετώπου, δολοφονήθηκαν 5 νεολαίοι σε κινητοποιήσεις και έγιναν 3.000 συλλήψεις.

Και κοντά στην καταστολή και τις δολοφονίες, βαθαίνει η φτώχεια και η ύφεση της οικονομίας στην Ονδούρα, τη δεύτερη φτωχότερη χώρα της Λατινικής Αμερικής, μετά την Αϊτή. Επί κυβέρνησης Σελάγια

είχε επιτευχθεί άνοδος της οικονομίας κατά 6,5-6,7% και μείωση της φτώχειας κατά 10%, για πρώτη φορά μέσα στα τελευταία 30 χρόνια. Στον ένα χρόνο μετά το πραξικόπημα, έχουν αυξηθεί και πάλι η ύφεση και η φτώχεια.

Μεγάλες ήταν οι κινητοποιήσεις που έγιναν σ' ολόκληρη την Ονδούρα στις 28 Ιούνη που έκλεισε ένας χρόνος από το πραξικόπημα. Το Εθνικό Μέτωπο Λαϊκής Αντίστασης κάλεσε σε απεργία που σημείωσε επιτυχία, ενώ οι διαδηλωτές έκλεισαν μια σειρά εθνικούς δρόμους, κατέλαβαν πλατείες, κλπ. Επίσης συγκροτήθηκε από το Μέτωπο η Επιτροπή Αλήθειας, προκειμένου να διερευνηθούν πραγματικά τα εγκλήματα του πραξικοπήματος και επειδή η αντίστοιχη επιτροπή που έχει συσταθεί από την κυβέρνηση, όπως προβλέπει η συμφωνία Τεγουσιγάλλα-Σαν Χοσέ, δεν προβλέπεται να δώσει το πόρισμά της παρά μετά από δέκα χρόνια. ●

Παρατάθηκε η απόφαση για την **Κοινή Θέση** της **ΕΕ**

Υστερα από πρόταση της ισπανικής προεδρίας, στις 14 Ιούνη, οι υπουργοί Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισαν να μην πάρουν αυτή τη στιγμή οριστική απόφαση για τη συνέχιση ή όχι της ισχύος της Κοινής Θέσης της ΕΕ κατά της Κούβας και να ξανασυζητήσουν το θέμα το Σεπτέμβρη. Όπως δήλωσε ο υπουργός Εξωτερικών της Ισπανίας, η οποία έχει την προεδρία αυτό το εξάμηνο, Μιγέλ Άνχελ Μορατίνος, η ΕΕ αποφάσισε να «δώσει ένα λογικό χρόνο» στην κυβέρνηση της Κούβας για να προχωρήσει το διάλογο που άρχισε πρόσφατα με την Καθολική Εκκλησία.

Όπως ενημέρωσε ο Μορατίνος τον τύπο μετά τη σύσκεψη του Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων της ΕΕ στο Λουξεμβούργο, η προεδρία του Συμβουλίου «ζήτησε σ' αυτή τη νέα πολιτική και διπλωματική λογική να μην υιοθετηθούν σ' αυτή την περίπτωση θέσεις και συμπεράσματα». Κι αυτό γιατί ενόψει του διαλόγου που η κουβανική κυβέρνηση άρχισε με την ηγεσία της καθολικής Εκκλησίας, η Ισπανία θεωρεί πιο σωστό «να δοθεί ένας λογικός χρόνος ώστε να κρίνουν τα αποτελέσματα τις επόμενες βδομάδες και μήνες (...) έτσι δίνεται μια εντολή και ένα πλαίσιο διαλόγου (...) ώστε να >>

μπορέσουν να δημιουργηθούν οι συνθήκες για να τεθεί μια νέα διμερής σχέση ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Κούβα μόλις (...) προχωρήσει ουσιαστικά η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Και κατέληξε λέγοντας ότι είναι πεισμένος ότι η επόμενη σύσκεψη όπου θα συζητηθεί το ζήτημα τον επόμενο Σεπτέμβρη, θα χρησιμεύσει ώστε «να ξεπεραστεί η Κοινή θέση και να ξεκινήσει η θέσπιση ενός νέου πλαισίου ανάμεσα στην ΕΕ και την Κούβα».

Η αρχική πρόταση της ισπανικής προεδρίας στο Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων ήταν να μεταβληθεί η Κοινή θέση του 1996 γιατί δεν έχει δώσει μέχρι σήμερα τα αναμενόμενα αποτελέσματα, ενώ ένα νέο πλαίσιο να μπορούσε να προωθήσει περισσότερο τον «εκδημοκρατισμό» της Κούβας και το

«σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Οι συζητήσεις ανάμεσα στον πρόεδρο της Κούβας, Ραούλ Κάστρο, και τον αρχιεπίσκοπο της Αβάνας, Χάιμε Ορτέγα, τις τελευταίες βδομάδες οδήγησαν στη μεταφορά 12 κρατουμένων σε φυλακές κοντά στα σπίτια τους και

στην απελευθέρωση για λόγους υγείας ενός κρατούμενου από τη λεγόμενη ομάδα των 75.

Στο μεταξύ, με πρωτοβουλία του Ελληνοκουβανικού Συνδέσμου Φιλίας και Αλληλεγγύης, αντιπροσωπεία της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης, της Ελληνικής Επιτροπής για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη και του Ελληνοκουβανικού, πραγματοποίησαν παράσταση διαμαρτυρίας στον πρέσβη της Ισπανίας στην Ελλάδα και του επέδωσαν υπόμνημα καταγγελίας και απαίτησαν την κατάργηση της Κοινής θέσης. Στην αντιπροσωπεία συμμετείχαν ο πρόεδρος του Ελληνοκουβανικού, Νίκος Καρανδρέας, ο γενικός γραμματέας του, Κώστας Τουμασάτος, η πρόεδρος της ΕΕΔΔΑ, Μάρη Λαυρεντιάδου, και η αντιπρόεδρος της ΕΕΔΥΕ, Βέρα Νικολαΐδου. ●

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΤΑ ΧΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ

Όπως αναμενόταν, στο δεύτερο κύκλο των εκλογών στην Κολομβία, κέρδισε το Κόμμα Εθνικής Ενότητας, με επικεφαλής τον Χουάν Μανουέλ Σάντος, υπουργό Άμυνας στην κυβέρνηση του Άλβαρο Ουρίμπε Βέλες την περίοδο 2006-2009, με ποσοστό 69%, αφήνοντας κατά πολύ πίσω τον Αντάνας Μόκους του Πράσινου Κόμματος, πρώην δήμαρχο της πρωτεύουσας, με 27,50%. Κι όλα αυτά με μια αποχή που ξεπέρασε το 55,5% [16 εκατομμύρια ψηφοφόροι].

Ο νέος πρόεδρος πρόκειται να αναλάβει καθήκοντα στις 7 Αυγούστου και στις δηλώσεις του αμέσως μετά τη νίκη του φρόντισε να αναφερθεί πρώτα και κύρια στις Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις της Κολομβίας-Στρατός του Λαού (FARC-EP), λέγοντας ότι «τέλει-

ωσε ο χρόνος τους». «Η Κολομβία βγαίνει από τον εφιάλτη των απαγωγών και της βίας», είπε κι αμέσως μετά ξεκαθάρισε την πολιτική που θα ακολουθήσει: «Όσο επιμένουν σε τρομοκρατικές μεθόδους, δε θα υπάρξει ούτε η παραμικρή πιθανότητα διαλόγου και θα συνεχίσουμε να τους αντιμετωπίζουμε με όλη μας την αποφασιστικότητα».

Θυμίζουμε ότι ο Ουρίμπε είχε προσπαθήσει να βάλει και πάλι υποψηφιότητα, αλλά του απαγορεύτηκε από το Ανώτατο Εκλογικό Δικαστήριο. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας, ο κάθε πρόεδρος έχει δικαίωμα για μία μόνο θητεία, ενώ το 2006 ο Ουρίμπε κατάφερε να αλλιάξει το Σύνταγμα και να επανεκλεγεί για δεύτερη θητεία.

Ο Σάντος είναι πολιτικός, οικονομολόγος και δημοσιογράφος, γό-

νος αριστοκρατικής οικογένειας που έχει στα χέρια της τη σημαντικότερη εφημερίδα της Κολομβίας που ανήκει στον όμιλο Ελ Τιέμπο. Ξεκίνησε την πολιτική του καριέρα σαν υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου στην κυβέρνηση του Σέσαρ Γκαβίρια και το 2005 ανέλαβε υπεύθυνος της καμπάνιας επανεκλογής του Ουρίμπε. Από το 2006 μέχρι το 2009 ήταν υπουργός Άμυνας στη δεύτερη κυβέρνηση Ουρίμπε και ο συντονιστής της «Επιχείρησης Φοίνιξ» το Μάρτιο του 2008, κατά την οποία σκοτώθηκε ο υπεύθυνος Διεθνών Σχέσεων των FARC-EP, Ραούλ Ρέγες, και άλλοι 19 μαχητές, αφού παραβίασε την εθνική κυριαρχία του Εκουαδόρ, που από τότε διέκοψε τις διπλωματικές σχέσεις με την Κολομβία. Λίγους μήνες αργότερα, οργάνωσε την «Επιχείρηση Χάκε», κατά την οποία χρησιμοποιώντας το >>

σήμα του Ερυθρού Σταυρού και του τηλεοπτικού σταθμού ΤΕΛΕΣΟΥΡ, άρπαξε μέσα από τα χέρια των FARC-EP μια σειρά κρατούμενους, ανάμεσά τους την Ίνγκριντ Μπετανκούρ και 3 Βορειοαμερικανούς κατασκόπους της CIA.

Η νίκη του Σάντος, ιδιαίτερα στον πρώτο γύρο, καταγγέλλθηκε από όλους τους διεθνείς παρατηρητές και από τον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών, λόγω της βίας, της νοθείας και της εξαγοράς ψήφων που τη συνόδευε. Όλα αυτά δείχνουν με τον πιο εύγλωττο τρόπο και ποια πολιτική θα ακολουθήσει ο διάδοχος του Ουρίμπε τα επόμενα χρόνια. Άλλωστε, το βεβαίωσε και ο ίδιος για να μην υπάρξει καμιά αμφιβολία, αμέσως μετά τη νίκη του, απευθυνόμενος στο μέντορά του: «Αυτός είναι και δικός σας θρίαμβος, πρόεδρε Ουρίμπε!»

Αυτόν ακριβώς τον πρόεδρο χαιρέτισε με ιδιαίτερο ενθουσιασμό ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο, χωρίς να σταματάει στις «μικροληποτομέρειες» των καταγγελιών των διεθνών παρατηρητών: «Πέρα από τον εκλογικό σας θρίαμβο», αναφέρεται στο συγχαρητήριο μήνυμά του Μπαρόζο με ημερομηνία 20.6.2010, «είμαι στην ευχάριστη θέση να σας συγχαρώ για τη διεξα-

γωγή των εκλογών που έγιναν σε μια ατμόσφαιρα, γενικά, ηρεμίας και ομαλότητας που αποδεικνύει την αντοχή και τη σταθερότητα της δημοκρατίας και των θεσμών στην Κολομβία». Και συνεχίζει: «Η Ευρωπαϊκή Ένωση εκφράζει την πλήρη της υποστήριξη στην κυβέρνηση της Κολομβίας στην προσπάθειά της για την ειρήνη, τη συμφιλίωση, την ανάπτυξη και την ενίσχυση της δημοκρατίας».

Στη δημοκρατία αυτή, που τόσο θαυμάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, μόνο μέσα στο 2009 δολοφονήθηκαν 48 συνδικαλιστές από τους συνολικά 101 που δολοφονήθηκαν σε όλο τον κόσμο. Στα 8 χρόνια της διακυβέρνησης του Ουρίμπε δολοφονήθηκαν 600 συνδικαλιστικά στελέχη. Οι αγνοούμενοι τα τελευταία χρόνια ξεπερνάνε τις 38.000 και οι αναγκαστικά ξεριζωμένοι λόγω της δράσης των παραστρατιωτικών ομάδων τα 5 εκατομμύρια, φέροντας την Κολομβία στη δεύτερη θέση παγκόσμια, μετά το Σουδάν. Το ποσοστό της ανεργίας ξεπέρασε το 12%, ενώ οι εργαζόμενοι που δουλεύουν με ελαστικές μορφές φτάνουν το 57% του ενεργού πληθυσμού. Η ζωή της χώρας είναι πέρα για πέρα στρατιωτικοποιημένη και το 3,8% του

ΑΕΠ πηγαίνει στο στρατό, σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το Διεθνές Ινστιτούτο Μελετών για την Ειρήνη, που εδρεύει στη Στοκχόλμη. Η Κολομβία έρχεται δεύτερη στη Λατινική Αμερική μετά τη Βραζιλία σε αγορά οπλισμού. Το 2009 ξόδεψε το αστρονομικό ποσό των 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Η Κολομβία έχει κλείσει συμφωνία με τις ΗΠΑ για την εγκατάσταση 7 τουλάχιστον στρατιωτικών βάσεων και επιτρέπει την ενεργή παρουσία στρατιωτικών δυνάμεων των ΗΠΑ.

Αυτή είναι η πολιτική που χωρίς καμιά αμφιβολία θα ακολουθήσει και ο νέος πρόεδρος της Κολομβίας. Γι' αυτό και οι FARC-EP στο Ανακoinωθέν του Γραφείου του Κεντρικού Γενικού Επιτελείου τους στις 21 Ιουνίου αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα: «Βρισκόμαστε μπροστά σε άλλη μια τετραετία επίθεσης της ολιγαρχίας κατά του λαού σε όλα τα επίπεδα, σοβατισμένη με μελιστάλαχτες και απατηλές επίσης υποσχέσεις για μια στρατιωτική νίκη, όπως επαναλαμβάνουν ασταμάτητα τα τελευταία 46 χρόνια, χωρίς να ασχολούνται, κι ακόμα λιγότερα να δεσμεύονται, να ξεπεράσουν τις αιτίες που γέννησαν τη σύγκρουση». ●

ΝΕΟ ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΝΩΝ

Στις 15 Μάη οκτώ πλοία προερχόμενα από διάφορες χώρες απέπλευσαν από την Ελλάδα και την Τουρκία φορτωμένα με εφόδια άμεσης βοήθειας για τους αποκλεισμένους της Λωρίδας της Γάζας.

Το όλο εγχείρημα είτε ήταν σε γνώση είτε είχε τις «ευλογίες» των χωρών προέλευσής τους, ανάμεσά τους και της Τουρκίας, μιας και οι περισσότεροι συμμετέχοντες ήταν Τούρκοι υπήκοοι. Αυτό σε τίποτα δεν εμπόδισε την κυβέρνηση του Ισραήλ να αποστείλει στρατιωτικές δυνάμεις που, σε μια απίθανη επίδειξη ισχύος από αέρα και θάλασσα, επιτέθηκαν στους ακτιβιστές με τραγικά αποτελέσματα.

Η ΕΕΔΔΑ αντιδρώντας άμεσα έστειλε την παρακάτω καταγγελία σε όλα τα ελληνικά ΜΜΕ για να καταδικάσει το συμβάν:

Κ Α Τ Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Η ΕΕΔΔΑ εκφράζει τον αποτροπιασμό της για τη νέα δολοφονική επίθεση του πάνοπλου ισραηλινού στρατού ενάντια στη διεθνιστική αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας προς το λαό της Γάζας. Επίθεση που έγινε στα διεθνή χωρικά ύδατα και είχε σαν αποτέλεσμα δεκάδες νεκρούς και τραυματίες.

Διατρανώνουμε την αμέριστη στήριξή μας στο δίκαιο αγώνα του παλαιστινιακού λαού για μια πατρίδα ανεξάρτητη, κυρίαρχη και ελεύθερη. Στέλνουμε αγωνιστικό μήνυμα συ-

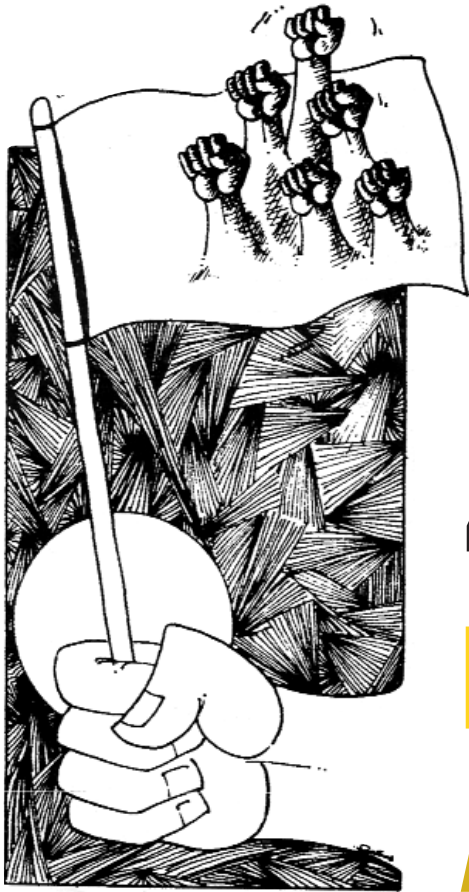
μπαράστασης στους ισραηλινούς φιλειρηνιστές που υψώνουν φωνή διαμαρτυρίας ενάντια στην εντεινόμενη αδικία σε βάρος της Παλαιστίνης και στέκονται σταθερά στο πλευρό του λαού της. Δηλώνουμε ότι κι εμείς, από τη μεριά μας, θα βρισκόμαστε πάντα στο πλευρό τους, σε κάθε αγώνα τους για λευτεριά και δικαιοσύνη.

Είναι καιρός πια ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Να σταματήσουν να αγνοούν τις ισραηλινές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Πα-

λαιστίνων και το χτύπημα κάθε προσπάθειας διεθνιστικής αλληλεγγύης στο λαό της χώρας αυτής.

Καλούμε την ελληνική κυβέρνηση να καταδικάσει απερίφραστα, χωρίς μισόλογα και περιστροφές, τη σημερινή επίθεση και να διακόψει άμεσα κάθε στρατιωτική και εμπορική συνεργασία με το Ισραήλ.

Η Παλαιστίνη δεν είναι μόνη. Οι προοδευτικοί άνθρωποι όλης της γης βρίσκονται στο πλευρό της και θα συνεχίσουν να παλεύουν ώσπου οι αγώνες του λαού της να δικαιωθούν μια για πάντα. ●

Σουδάν

Ελεύθερο & Δημοκρατικό!

Δύο μόλις μήνες μετά τη διεξαγωγή των εκλογών στο Σουδάν, ο ισλαμιστής δικτάτορας Αλ Μπασίρ, που αναδείχθηκε και πάλι πρόεδρος στο βόρειο τμήμα του, πιστός στις παλιές και δοκιμασμένες μεθόδους του και με τη βοήθεια των φιλικών προς αυτόν στρατιωτικών δυνάμεων της χώρας, ξεκίνησε καμπάνια τρομοκρατίας ενάντια σε κάθε φωνή αντίστασης και διαμαρτυρίας.

Συνέλαβε μέρος της ηγεσίας απεργιακής επιτροπής γιατρών, οι οποίοι φυλακίστηκαν και παραμένουν κρατούμενοι στις σουδανικές φυλακές. Υπέβαλε σε απάνθρωπα βασανιστήρια το γιατρό Αλ Χάντι Μπακχίετ και αρνήθηκε σε ουδέτερους παρατηρητές να πιστοποιήσουν την κατάσταση της υγείας του η οποία, σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτες

πληροφορίες, βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο.

Σε μια επιπλέον πράξη βίας ενάντια σε δημοσιογράφους και πολιτικούς, που βρίσκονται κρατούμενοι στις φυλακές χωρίς δίκη, επειδή αντέδρασαν στη συνεχιζόμενη καταστολή, οι δυνάμεις ασφαλείας της χώρας κατάσχεσαν το τελευταίο φύλλο της εφημερίδας «Αλμιντάν», όργανο του Σουδανικού Κομμουνιστικού Κόμματος, με στόχο να τρομοκρατήσουν όσους διαμαρτύρονται και να σιγήσουν κάθε φωνή που εκφράζει την έντονη αυτή διαμαρτυρία με συνέπεια και συνέχεια.

Στο μεταξύ, ο «Ευρωπαϊκός Συνασπισμός για το Πετρέλαιο στο Σουδάν», που συνδυάζει τη δράση 50 ευρωπαϊκών μη κυβερνητικών οργανώσεων, ζήτησε να εξεταστούν τα ενδεχόμενα εγκλήματα πολέμου στο Σουδάν από πε-

τρελαϊκές εταιρίες που λειτουργούν εκεί. Ο πρόεδρος του συνασπισμού, μάλιστα, κατηγορήσε και τις σουδανικές αρχές για τη βίαιη απομάκρυνση των κατοίκων των πετρελαιοφόρων περιοχών, με στόχο να διευκολυνθεί η απρόσκοπτη λειτουργία των ξένων πετρελαιοϊκών εταιριών, την τιμωρία των οποίων και ζήτησε.

Αυτά όλα συμβαίνουν ταυτόχρονα με τη σύντομη επίσκεψη του Αμερικανού αντιπροέδρου στην Αφρική, στα πλαίσια της οποίας συναντήθηκε με τον ηγέτη του νότιου Σουδάν. Στη διάρκεια της συνάντησης, ο Αμερικανός αξιωματούχος διαμήνυσε την επιθυμία των ΗΠΑ για την έγκαιρη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος σχετικά με την ανεξαρτητοποίηση ή όχι του Νότου. Και, ωσάν φύλαρχος, αντί για χάντρες και καθρεφτάκια, μοίρασε

στους πρώην αντάρτες του Σουδανικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού του Νότιου Σουδάν, αμερικανική «βοήθεια για την έγκαιρη αντιμετώπιση και εξουδετέρωση σοβαρών απειλών για την ασφάλεια του Νότου».

Με όλα αυτά τα δεδομένα, μπορούμε πλέον βάσιμα να υποπτευόμαστε ότι και οι δύο πλευρές, Νότου και Βορρά, βοηθούν με τις ενέργειές τους, θελημένα ή αθέλητα, συνειδητά ή ασυνείδητα, στη διχοτόμηση ή ακόμα και στο διαμελισμό της χώρας τους δίνοντας χείρα βοήθειας στις ξένες εταιρίες για την όσο το δυνατό πιο απρόσκοπτη εκμετάλλευση του πλούσιου υπεδάφους της.

Ο μιν Μπασίρ θα πραγματοποιήσει το στόχο του για επικράτηση του ισλαμικού νόμου σε όλο το Βορρά. Παράλληλα, θα ελευθερωθεί από τον πονοκέφαλο της αντιπολίτευσης, η οποία θα τεθεί και επίσημα πια εκτός νόμου και θα αποφύγει την οικονομική αφαίμαξη εξαιτίας των στρατιωτικών επιχειρήσεων στο Νότο. Η αντιπολίτευση, από την άλλη, που ήδη έχει την πλειοψηφία στο Νότο, θα συνεχίσει να δρα ανενόχλητη και να απολαμβάνει τις πλουσιοπάροχες προσφορές των ξένων επενδυτών. Οι δε ξένες εταιρίες κάθε είδους επίσης θα χαίρονται ανενόχλητες τα ξέφρενα κέρδη τους από την εκμετάλλευση του Σουδάν και του λαού του.

Όλοι ευχαριστημένοι και όλοι κερδισμένοι. Ο μόνος χαμένος, όπως πάντα, θα είναι ο ίδιος ο λαός που θα βλέπει τη χώρα του διαμελισμένη, αποδυναμωμένη, έρμαιο στις ορέξεις ντόπιων και ξένων αρπακτικών που θα απομυζούν τα κέρδη του ιδρώτα του. «Διαίρει και βασίλευε»! Η ίδια ιστορία παντού και πάντα από την εποχή, ακόμα, της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Για να έχει αυτός που διαιρεί και να βασιλεύει το άδικο επί της γης. Όσπου οι λαοί να απο-

φασίσουν να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους, να αποτινάξουν κάθε ζυγό από την πλάτη τους, να γίνουν κύριοι στον τόπο τους, να ζουν σύμφωνα με τις δικές τους επιλογές.

Η ΕΕΔΔΑ, που χρόνια τώρα αντιδρά σε κάθε πράξη καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του σουδανικού λαού, στέκεται αλληλεγγύα στο πλευρό του. Στηρίζει το δικαίωμά του να ζει ελεύθερος και να παλεύει για τον εκδημοκρατισμό της χώρας του. Στέλνει μήνυμα αλληλεγγύης και συμπαράστασης σε όλους τους διωκόμενους Σουδανούς αγωνιστές. Ζητά

να γίνουν σεβαστά τα αιτήματα της ειρηνευτικής συμφωνίας, που έχει υπογραφεί ανάμεσα στον Αλ Μπασίρ και την ενωμένη αντιπολίτευση, όπως η διασφάλιση των δημοκρατικών ελευθεριών και της διαρκούς ειρήνης, ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, η αποτροπή του διαμελισμού της χώρας καθώς και οποιαδήποτε ξένη επέμβαση. Τέλος, απαιτεί να απελευθερωθούν άμεσα όλοι οι κρατούμενοι Σουδανοί αγωνιστές. ●

ΔΙΕΘΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Στο παρελθόν μπορούμε
να δούμε το μέλλον

της Άννας Μπαλλή

Με αυτές τις δηλώσεις που έκανε σε δημοσιογράφους στην Αργεντινή η Χίρτονερ υπογράμμισε τις ομοιότητες μεταξύ της κατάστασης που επικρατεί στην Ελλάδα και την κοινωνική, πολιτική και οικονομική κρίση που συγκλόνισε την Αργεντινή προτού η χώρα κηρύξει στάση πληρωμών.

Και πράγματι, ανεξαρτήτως των όποιων διαφορών που μπορεί να υπάρχουν -και που δεν σημαίνει απαραίτητα ότι λειτουργούν θετικά-, οι ομοιότητες είναι πολλές και σημαντικές και οι συνταγές του ΔΝΤ, που τώρα επιβάλλονται σε συμφωνία και συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι πανομοιότυπες, αποκαλύπτοντας πόσο ίδια είναι η αρχιτεκτονική των προγραμμάτων του ΔΝΤ και της ΕΕ που θεμελιώθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Η συνταγή είναι λίγος ως πολύ γνωστός: απολύσεις στο δημόσιο, μείωση αποδοχών στους εργαζόμενους στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, ελαστικές εργασιακές σχέσεις, ελεύθερες απολύσεις, οδονηρές παρεμβάσεις στο ασφαλιστικό, ταχύρρυθμο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων...

Αυτά ακριβώς εφαρμόστηκαν και στην Αργεντινή, όταν το 1998 η χώρα είχε φτάσει να δανείζεται από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές με επιτόκιο 10,5% και αναγκαστικά κατέφυγε για

Η λεγόμενη ευρωπαϊκή «στήριξη» της ελληνικής οικονομίας με τη συμμετοχή και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), που δημιουργήθηκε τον Ιούνιο του 1944 μαζί με την Παγκόσμια Τράπεζα και αποτελούν θεσμικό υπόβαθρο του διεθνούς καπιταλιστικού συστήματος, με σαφή στόχο να κατοχυρώσει την ηγεμονία των ΗΠΑ, άνοιξε και επίσημα την πόρτα στην εμπλοκή του οργανισμού στην ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική και συνοδεύτηκε από την ικανοποίηση που εξέφρασε το ΔΝΤ.

Η Καρολάιν Άτκινσον, διευθύντρια Εξωτερικών Σχέσεων του ΔΝΤ, έσπευσε να καθωσορίσει τη δεδηλωμένη ευρωπαϊκή «στήριξη» προς την ελληνική οικονομία και τόνισε ότι ο οργανισμός είναι έτοιμος «να προσφέρει την εξειδίκευση και την υποστήριξή του».

Λίγο αργότερα και ενώ η ελληνική κυβέρνηση είχε αποδεχτεί τους όρους της Τρόικας με το περίφημο μνημόνιο, η πρόεδρος της παθούσας λόγω ΔΝΤ Αργεντινής Κριστίνα Χίρτονερ, μιλώντας για τα εξοντωτικά οικονομικά μέτρα λιτότητας που δέχθηκε η κυβέρνηση Παπανδρέου, έκανε μια προειδοποίηση που προκαλεί τρόμο:

«Τα άγρια μέτρα λιτότητας θα συναντήσουν αντίσταση. Θα τελειώσουν άοχημα στην Ελλάδα. Τα οικονομικά μέτρα που πήραν θα πυροδοτήσουν κοινωνική αναταραχή, όπως αυτή που αντιμετώπισε η χώρα μας την περασμένη δεκαετία. Οι συνταγές που επιβάλλονται τώρα στην Ελλάδα είναι ταυτόσημες με αυτές που εφαρμόστηκαν το 2001, εδώ, στην Αργεντινή».

πρώτη φορά στο ΔΝΤ. Το ΔΝΤ είχε χορηγήσει δάνεια 7,2 δισεκατομμυρίων δολλαρίων το 1999 και 39,7 δισ. το Δεκέμβριο του 2000, όμως οι όροι ήταν ασφυκτικοί. Την ίδια περίοδο, οι επενδυτικές τράπεζες συνέχιζαν να προωθούν το χρέος της χώρας στη δευτερογενή αγορά ομολόγων, με ακόμα υψηλότερες αποδόσεις. Οι οδηγίες του ΔΝΤ οδήγησαν τον πληθυσμό στην εξαθλίωση και τη χώρα στην κατάρρευση.

Η πορεία προς την κατάρρευση της Αργεντινής υπό τις οδηγίες του ΔΝΤ είναι άκρως αποκαλυπτική για τη χώρα μας. Ένας σημαντικός λόγος των προβλημάτων της λατινοαμερικάνικης αυτής χώρας ήταν η κυβερνητική απόφαση να διατηρήσει μια κλειδωμένη ισοτιμία του πέσο με το δολάριο Αμερικής.

Ο πρώην επικεφαλής αναλυτής του ΔΝΤ Σάιμον Τζόνσον έλεγε πως η Ελλάδα και η Αργεντινή αποτελούν το τυπικό παράδειγμα «μιας αναπτυσσόμενης οικονομίας με υπερτιμημένη συναλλαγματική ισοτιμία. Η Ελλάδα», έλεγε, «είναι εγκλωβισμένη στο ευρώ και η Αργεντινή είχε συνδέσει σταθερά το πέσο με το δολάριο».

Όπως ακριβώς γίνεται στην Ελλάδα με το πρόγραμμα σταθερότητας για να μειωθεί το έλλειμμα, έτσι το ΔΝΤ έθετε

ως όρο για το δανεισμό της Αργεντινής τη δημιουργία ενός «προγράμματος σταθερότητας» που θα οδηγούσε σε μηδενικό έλλειμμα.

Οι ιδιωτικοποιήσεις στις οποίες και η ελληνική κυβέρνηση προχωρά υπό τις οδηγίες της Τρόικας, στην Αργεντινή οδήγησαν σε μαζικές απολύσεις, αποδείχθηκαν σκανδαλώδες ξεπουλήματα δημόσιου πλούτου και είχαν σαν αποτέλεσμα την κατάρρευση του παραγωγικού ιστού.

Όλα αυτά μαζί με την απειλευθέρωση αγορών, που συνήθως συνεπάγεται την κατάρρευση του ελέγχου στις τιμές, εκτόξευσαν τις τιμές βασικών αγαθών στα ύψη, οδηγώντας στην εξαθλίωση τους εργαζομένους.

Στην Ελλάδα είμαστε στην αρχή, γνωρίζοντας όλα αυτά όμως μπορούμε να δούμε το εφιαλτικό μέλλον που προετοιμάζουν για μας η κυβέρνηση σε συνεργασία με την Τρόικα αν δεν αντιδράσουμε ουσιαστικά, φυσικά. Όταν όμως σύσσωμος ο λαός αντιδράσει –και θα το κάνει– η κυβέρνηση θα αναγκαστεί να εξαφανιστεί από τη χώρα, όπως έγινε στην Αργεντινή όταν ξέσπασε η λαϊκή οργή. Γιατί εκτός από το εφιαλτικό σενάριο του διεθνούς καπιταλισμού θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας και το αισιόδοξο σενάριο, αυτό της αντίστασης των λαών.

Στην Αργεντινή στα τέλη του 2001, η εξαθλίωση οδήγησε στο ξέσπασμα της λαϊκής οργής όταν ο ντε Λα Ρούα απαγόρευσε την ανάληψη μετρητών από τις τράπεζες πέραν του ποσού των 250 δολλαρίων το μήνα. Εργάτες, υπάλληλοι και αγρότες βγήκαν τότε στους δρόμους και ο ντε Λα Ρούα πρόλαβε να διαφύγει με ελικόπτερο από την ταρτάσα του προεδρικού μεγάρου για να γλιτώσει από την οργή του λαού.

Ο νέος πρόεδρος της Αργεντινής

Νέστορ Κίρτσνερ, σύζυγος της σημερινής προέδρου της χώρας, έκανε στάση πληρωμών και δεν αναγνώρισε το χρέος. Δεν συμπεριέλαβε ούτε έναν νεοφιλελεύθερο οικονομολόγο στο επιτελείο του, ακολούθησε μια πολιτική τελείως αντίθετη από αυτή που απαιτούσε το ΔΝΤ και απαίτησε από τους δανειστές και το ΔΝΤ τη διαγραφή του χρέους. Μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις, οι δανειστές και το ΔΝΤ διέγραψαν το 75% της οφειλής και δέχθηκαν την αποπληρωμή του υπόλοιπου με προνομιακούς όρους. Η Αργεντινή ανέκαμψε και ο Νέστορ Κίρτσνερ, όταν εξόφλησε το δάνειο προς το ΔΝΤ το 2006, είχε κάνει την εξής δήλωση: «θα πρέπει να γυρίσει ο κόσμος ανάποδα για να ζητήσει βοήθεια η Αργεντινή από το διεθνή οργανισμό».

Φόρουμ

της Ευρωμεσογειακής Πλατφόρμας Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων

της **Μαρία Κοκκίνου**

Από τις 14 έως τις 16 Μαΐου διοργανώθηκε στο Αθίνα της Ισπανίας το πολιτικό Φόρουμ της Ευρωμεσογειακής Πλατφόρμας Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων με τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της ισπανικής προεδρίας. Στο επίκεντρο των εργασιών του μπήκε το ζήτημα της ισότητας, σαν προοπτική και απαίτηση για τη δημιουργία κοινών στόχων ανάμεσα στους φορείς της κοινωνίας.

Στη διάρκεια της συνάντησης, μπήκε το ζήτημα ότι όλα τα πολιτικά φόρουμ και οι συναντήσεις, που έχουν οργανωθεί μέχρι σήμερα από την Ευρωμεσογειακή Πλατφόρμα Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, όπως στη Μάλαγα το 2005, για την προετοιμασία της συνάντησης κορυφής στη Βαρκελώνη, υπογράμμισαν μεν τη συνεχιζόμενη και πολλές φορές εντεινόμενη ανισότητα όχι μόνο ανάμεσα στις βόρειες και νότιες ακτές της Μεσογείου αλλά και ανάμεσα στις ίδιες τις κοινωνίες. Ωστόσο, η ισότητα όλα αυτά τα χρόνια δεν κατόρθωσε να γίνει κοινός στόχος. Επίσης, αναφέρθηκε ότι το ζήτημα αυτό έχει συζητηθεί πολύ λίγο στο παρελθόν, αν εξαιρέσει κανείς το ζήτημα της ανισότητας ανάμεσα στα φύλα. Μπορεί η ισότητα τώρα να αποτελέσει έναν κοινό

ορίζοντα και απαίτηση των φορέων της κοινωνίας;

Οι περισσότερες παρεμβάσεις κατά τη διάρκεια του Φόρουμ εστίασαν στο ζήτημα της ισότητας, όπως «Ισότητα στην Ευρωμεσογειακή Ζώνη», «Πολιτισμικά και θρησκευτικά φαινόμενα», «Διεθνής νόμος και ισότητα», «Οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα», «Ισότητα και δημοκρατία».

Εκτός από τις παρεμβάσεις τους, οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να πάρουν μέρος και σε πέντε ξεχωριστά εργαστήρια:

- 1. Ισότητα στο εμπόριο και την ανάπτυξη**
- 2. Ίση πρόσβαση στους πόρους**
- 3. Η ισότητα δεν είναι εφικτή χωρίς δημοκρατία**
- 4. Το δικαίωμα στον πολιτισμό χωρίς διακρίσεις**
- 5. Λαοί και κράτη, ισότητα στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις**

Στην Τελική Διακήρυξη, στην οποία κατέληξαν οι 250 αντιπρόσωποι από οργανώσεις του βορρά και του νότου της Μεσογείου εντόπισαν τις θεσμικές αλλαγές που συνέβησαν από το Φόρουμ της Μασσαλίας (31.10-2.11.2008) μέχρι σήμερα, σαν αποτέλεσμα της Συνθήκης της Λισαβόνας και της Βαρκελώνης.

Ζήτησαν να γίνουν σεβαστές οι βασικές ελευθερίες όπου όλοι οι πολίτες θα απολαμβάνουν ίσα δικαιώματα, σαν απαραίτητος όρος για τον εκδημοκρατισμό, ειδικά στη νότια Μεσόγειο και σε αντίθεση με αυτά που συμβαίνουν τώρα στην πράξη.

Τόνισαν την ανησυχία τους για την επιδεινούμενη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών στα πλαίσια της οικονομικής κρίσης και της ανόδου του φονταμενταλισμού, γιατί η ισότητα ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες είναι παγκόσμια αξία και σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται πολιτισμικές ή θρησκευτικές ιδιαιτερότητες για να δικαιολογηθεί η φυλετική ανισότητα ή η βία κατά των γυναικών.

Ζήτησαν τα προβλήματα των νέων να γίνουν πρώτη προτεραιότητα για

EuroMed Non-Governmental Platform Plate-forme non gouvernementale EuroMed منبر المنظمات غير الحكومية الأوروبية المتوسطي

όλες τις κυβερνήσεις και να δημιουργηθούν οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την ενεργή συμμετοχή τους σε όλες τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και από τις δυο ακτές της Μεσογείου.

Επίσης, να αυξηθούν οι πόροι που παρέχονται για την εκπαίδευση και την πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες της επικοινωνίας. Να προωθηθούν τα πολιτισμικά προγράμματα τα οποία θα πρέπει να είναι ανοιχτά στο κοινό για ίση πρόσβαση στον πολιτισμό. Να εξασφαλιστεί η ελευθερία συνείδησης, έκφρασης και δημιουργίας. Να δοθεί τέλος στην οποιαδήποτε εκμετάλλευση θρησκευτικού φονταμενταλισμού καθώς επίσης και των ξεχωριστών πολιτισμικών χαρακτηριστικών. Να διασφαλιστεί η ελευθερία διακίνησης των καλλιτεχνικών έργων και των καλλιτεχνών, σαν διαμεσολαβητών για τη διαπολιτισμικότητα. Να τεθεί υπό απαγόρευση κάθε διάκριση, κυρίως οι διακρίσεις που βασίζονται στο φύλο, την προέλευση ή τη σεξουαλική επιλογή.

Απαιτήσαν να τεθούν σε εφαρμογή περιοριστικοί μηχανισμοί που θα επιβάλουν στα διάφορα κράτη να τηρούν τη δέσμευσή τους αναφορικά με τα αν-

θρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και την καλή διακυβέρνηση. Δεν πρέπει να ενθαρρύνονται κυβερνήσεις που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, τους δημοκρατικούς κανόνες και την ισότητα. Επιπλέον, να προωθείται η ίση συμμετοχή των ανδρών και των γυναικών σε όλα τα επίπεδα πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

Πρότειναν ο σεβασμός στην εθνική κυριαρχία των λαών να είναι προϋπόθεση για να αντιμετωπίζονται όλες οι χώρες σε ίση βάση. Κανένας λαός δεν πρέπει να τελεί υπό κατοχή. Η Ευρωμεσογειακή Σύμπραξη ανάμεσα στα κράτη που την αποτελούν δεν μπορεί να επιτευχθεί στη βάση της ανισότιμης σχέσης ανάμεσα στις φτωχές και τις πλούσιες χώρες είτε στην κάθε είδους διαφορετικότητά τους. Αντίθετα, είναι απαίτηση οι παγκόσμιες αξίες της Διακήρυξης του 1948, σύμφωνα με τις οποίες ο κάθε λαός μπορεί να χτίζει το μέλλον του ακολουθώντας τους δικούς του τρόπους μέσα στη Σύμπραξη, να γίνουν σεβαστές και να εφαρμοστούν από όλους.

Επιβεβαιώνοντας τα συμπεράσματα του πολιτικού φόρουμ της Μασσαλίας (2008), οι συμμετέχοντες απαι-

τησαν να γίνουν σεβαστά τα πολιτικά, κοινωνικά και αστικά δικαιώματα των μεταναστών καθώς και η ελευθερία μετακίνησής τους.

Τέλος, τονίστηκε ότι τα κράτη μέλη της Μεσογειακής Ένωσης θα πρέπει να σέβονται τους διεθνείς νόμους και να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εγγυώνται την εφαρμογή τους. Να δίνουν προτεραιότητα στο διεθνή νόμο έναντι της πάλης για κυριαρχία και να είναι υπεύθυνα για το σεβασμό της ισότητας ανάμεσα στους λαούς και τους πολίτες τους.

Ιδιαίτερα τονίστηκε ότι τόσο η Μεσογειακή Ένωση και τα κράτη-μέλη της όσο και η διεθνής κοινότητα οφείλουν να αποτρέπουν τις πολιτικές εκείνες που εφαρμόζουν διαφορετικά κριτήρια. Οφείλουν, επίσης, να επιβάλουν στις αρχές του Ισραήλ τον απόλυτο σεβασμό των διεθνών αποφάσεων βάζοντας έτσι ένα τέλος στην κατοχή και εποικισμό της Παλαιστίνης που είναι κατάφωρη παραβίαση του διεθνούς νόμου αλλά και όλων των Αποφάσεων του ΟΗΕ.

Η ΕΕΔΔΑ ΣΤΟ ΓΙΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Σε μια πολύχρωμη αγωνιστική πανσπερμία, τιμήσαμε και φέτος την εργατική πρωτομαγιά.

Φίλοι και μέλη της ΕΕΔΔΑ σταθήκαμε πίσω από το πανό μας, που χαιρετούσε τη φιλία των λαών και καταδίκασε τον ιμπεριαλισμό. Με τα δικά μας ιδιαίτερα συνθήματα υπενθυμίσαμε τα βάσανα και τους αγώνες των λαών Παλαιστίνης και Λατινικής Αμερικής.

Μετά το τέλος της συγκέντρωσης, πορευτήκαμε μαζί με χιλιάδες κόσμου στην αμερικάνικη πρεσβεία για να φωνάξουμε, για άλλη μια φορά, ότι δεν θα υποταχθούμε σε καμία ξένη δύναμη αλλιά, αντίθετα, θα αγωνιστούμε μαζί με όλους τους λαούς που παλεύουν για τα δικαιώματά τους μακριά από ντόπιους και ξένους πάτρωνες.

Οι λαοί της γης θα νικήσουν!

Οι λαοί της γης θα νικήσουν!

Σεμινάριο για την Αναπτυξιακή Εκπαίδευση

Στις **21 και 22 Ιουνίου** πραγματοποιήθηκε το σεμινάριο για την Αναπτυξιακή Εκπαίδευση (Development Education) στην Αθήνα, που διοργάνωσε η Ελληνική Πλατφόρμα των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων για την Ανάπτυξη.

Αναπτυξιακή Εκπαίδευση είναι όλες οι δράσεις εκπαιδευτικού χαρακτήρα που αποσκοπούν στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης όσον αφορά στα προβλήματα του σύγχρονου κόσμου στο πλαίσιο της διεθνούς αναπτυξιακής συνεργασίας.

Εισηγητές ήταν η Susan McIntosh από το DEEEP (Developing Europeans' Engagement for the Eradication of Global Poverty) και ο Χρήστος Χρηστίδης από την οργάνωση ΓΑΙΑ.

Το παρακολούθησαν εκπαιδευτικοί και μέλη Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και παρουσιάστηκαν εργαλεία και μέθοδοι για τη διδασκαλία της Αναπτυξιακής Εκπαίδευσης στα σχολεία. Από την ΕΕΔΔΑ στο σεμινάριο συμμετείχε η Μαρία Κοκκίνου.

Το δίλημμα της μπολιβαριανής δημοκρατίας

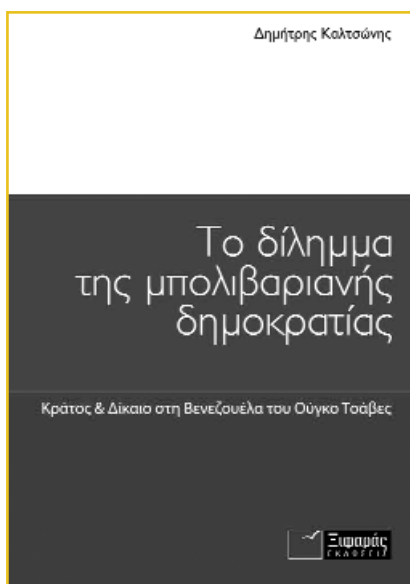
του Δημήτρη Καλτσώνη
Εκδόσεις «Ξιφάρς»

της Άννικε Ιωαννάντου

Ο υπότιτλος του βιβλίου ξεκαθαρίζει και τον προσανατολισμό του: Κράτος και Δίκαιο στη Βενεζουέλα του Ούγκο Τσάβες. Στον πρόλογο ο συγγραφέας ξεκαθαρίζει το στόχο της εργασίας του αυτής: «Ο στόχος του βιβλίου που κρατά ο αναγνώστης στα χέρια του είναι να μελετήσει τις πλέον σημαντικές από τις μεταβολές που επήλθαν στο κράτος και στο δίκαιο της Βενεζουέλας μετά το 1998 είτε στο περιεχόμενο είτε στη μορφή.»

Αυτή η Βενεζουέλα έχει συγκεντρώσει τα τελευταία δέκα χρόνια την προσοχή, αλλιά και τα πυρά λόγω των σημαντικών κοινωνικών μεταβολών που πραγματοποιήθηκαν εκεί. Στο βιβλίο εξετάζεται πόσο βαθιές είναι αυτές οι αλλαγές, που ενσάρκωσαν τόσες ελπίδες στους λαούς της Λατινικής Αμερικής και κατά πόσο είναι ή δεν είναι σοσιαλιστικές. Παρ' όλο που εξετάζεται η βενεζολάνικη κοινωνία από τη σκοπιά του νομικού/συνταγματικού εποικοδομήματος, το βιβλίο είναι γραμμένο σε μια γλώσσα που επιτρέπει στον αναγνώστη να ρίξει μια διεισδυτική, εμπειριστωμένη ματιά στις εξελίξεις στη Βενεζουέλα από το 1998 σε σχέση και με τη γενικότερη παγκόσμια κοινωνική-οικονομική κίνηση.

Το βιβλίο διαιρείται σε δύο μέρη με το πρώτο να πραγματεύεται τους πολιτικούς θεσμούς και το δεύτερο τις ένοπλες δυνάμεις, το σκληρό πυρήνα του κράτους.

θέματα, όπως η κρατική εξουσία και κυριαρχία, πολιτική συμμετοχή και δημοκρατία, δικαστική εξουσία, Λαϊκά Συμβούλια αποτελούν τον άξονα της διαλεκτικής αυτής μελέτης, που εξετάζει όλα αυτά τα φαινόμενα ξεκινώντας πάντα από το οικονομικό-κοινωνικό υπόβαθρο, όπως τονίζει ο συγγραφέας στην Εισαγωγή με τα εξής λόγια: «Η κίνηση των μορφών του κράτους και του δικαίου, οι αλλαγές στο περιεχόμενο της κρατικής εξουσίας αλλιά και του νομικού εποικοδομήματος έχουν την αιτία τους στις κοινωνικο-οικονομικές εξελίξεις με τις οποίες βρίσκονται σε διαλεκτική αλληλεπίδραση.»

Μια γενική εισαγωγή στην οικονομική κατάσταση στη Λατινική Αμερική των τελευταίων δεκαετιών βοηθάει τον αναγνώστη να μπει στο νόημα μιας ηπείρου με την πλέον άνιση κατανομή εισοδήματος σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη γεωγραφική περιοχή του κόσμου και μάλιστα με τάσεις επιδείνωσης (σελ. 15).

Από τη δεκαετία του '90 και μετά

Τοποθετώντας το ζήτημα σε ένα γενικότερο παγκόσμιο πλαίσιο αναφέρεται το βιβλίο στο ρόλο που έπαιξε η ανατροπή των σοσιαλιστικών χωρών, που σήμανε μια δραματική αλλαγή στον παγκόσμιο συσχετισμό των δυνάμεων, διότι ανάμεσα σ' άλλα «οδήγησε το μονοπωλιακό κεφάλαιο των ΗΠΑ να διεκδικήσει μια νέα σχέση με τις οικονομικές και πολιτικές ολιγαρχίες της Λατινικής Αμερικής. Η επιθετικότητα του πολυεθνικού κεφαλαίου οδήγησε όχι μόνο στην ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων στις ΗΠΑ και στις εξαρτημένες χώρες αλλιά και στην αναζήτηση μιας νέας ισορροπίας της συμμαχίας του αμερικανικού μονοπωλιακού κεφαλαίου με τις αστικές τάξεις των λατινοαμερικανικών κρατών, >>

καθώς και στην προσπάθεια παραμερισμού των ευρωπαϊών και άλλων ανταγωνιστών» (σελ. 19). Επομένως, έχουμε να κάνουμε με νέες μορφές κυριαρχίας.

Από τις περιοχές του Τρίτου Κόσμου η Λατινική Αμερική είναι οικονομικά κάπως περισσότερο αναπτυγμένη και με μια πιο ανεξαρτημένη ευρωπαϊκή πνευματική, πολιτιστική και πολιτική ανάπτυξη, επισημαίνεται στο βιβλίο, στοιχείο σημαντικό για την κατανόηση αυτής της υποσημείωσης.

Το οικονομικό-πολιτικό φόντο διέπει σαν κόκκινη κλωστή όλη την ανάπτυξη των θεμάτων δίνοντας το κλειδί για την καλύτερη κατανόηση των συνταγματικών αλλαγών στη Βενεζουέλα του Ούγκο Τσάβες.

Στο τέλος του βιβλίου και κάτω από το ερωτηματικό «*pros ένα σοσιαλιστικό κράτος και δίκαιο*» ο συγγραφέας συνοψίζει σε δέκα σημεία τα βασικά χαρακτηριστικά του κράτους της εργατικής τάξης σε αντιπαράθεση με το αστικό κράτος, όπως τα κατέδειξαν οι θεμελιωτές του μαρξισμού, αλλά και η εμπειρία κυρίως του 20^{ου} αιώνα, για να συμπεράνει μερικές σελίδες παρακάτω κάτω από τον υπότιτλο «*Το μετέωρο βήμα της Μπολιβαριανής Βενεζουέλας*», ότι «*η Μπολιβαριανή Δημοκρατία παραμένει μια αστική δημοκρατία*». Το συμπέρασμα αυτό στηρίζεται σε τέσσερα σημεία:

Πρώτον, δεν αντικαταστάθηκε η ουσία του σκληρού πυρήνα του κράτους, παρ' όλη τις αλλαγές στη δομή, στη στελέχωση και στην ιδεολογία των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας. Οι αλλαγές αυτές δεν διαφοροποιούν τον

ταξικό χαρακτήρα τους τονίζοντας, ωστόσο, ο συγγραφέας ότι η δημιουργία της πολιτοφυλακής μπορεί να λειτουργήσει ως κατάλληλη μορφή υπέρβασης του αστικού κράτους.

Η επιθετικότητα του πολυεθνικού κεφαλαίου οδήγησε όχι μόνο στην ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων στις ΗΠΑ και στις εξαρτημένες χώρες αλλά και στην αναζήτηση μιας νέας ισορροπίας της συμμαχίας του αμερικανικού μονοπωλιακού κεφαλαίου με τις αστικές τάξεις των λατινοαμερικανικών κρατών»

Δεύτερον, παρ' όλη τα βήματα στην εμπέδωση της αιρετότητας και της ανακλητότητας, του ελέγχου των αντιπροσώπων από το λαό, αυτά δεν έχουν πλήρη και καθολική εφαρμογή.

Τρίτον, η προσέλιψη του λαού στη διαχείριση των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών υποθέ-

σεων έχει συντελεστεί σε βαθμό άγνωστο για την αστική δημοκρατία. Ωστόσο, από τις δυσκολίες στην εφαρμογή του νόμου για τα Κοινοτικά Συμβούλια και τη μη προώθηση για ψήφιση της πρότασης νόμου για τα Σοσιαλιστικά Συμβούλια των Εργαζομένων φαίνεται ότι δεν έχει προχωρήσει αυτή η διαδικασία.

Τέταρτον, είναι εξαιρετικά περιορισμένες οι αλλαγές στην κατάργηση της κρατικής γραφειοκρατίας και των οικονομικών σχέσεων και προνομίων των κορυφών της. Εδώ ο συγγραφέας αναφέρεται στη σημασία που έδωσαν στον τομέα αυτό οι θεωρητικοί του μαρξισμού (μέτρο της Κομμούνας του Παρισιού!) συμπυκνωμένη στα εξής λόγια του Λένιν: «Σ' αυτό ακριβώς εκφράζεται με τον πιο χτυπητό τρόπο η στρόφη από την αστική δημοκρατία στην προλεταριακή δημοκρατία».

Τι θα επικρατήσει;

Ζυγίζοντας στο τέλος ο συγγραφέας τις δυνατότητες της βενεζολάνικης κοι-

νωνίας μέσα στη σημερινή της πραγματικότητα, κλίνει διαλεκτικά δείχνοντας το δυναμικό των σημερινών δυνατοτήτων. Δεν μπορεί να αποκλειστεί η ριζοσπαστικοποίηση, αλλά πιθανότερη είναι σήμερα η διατήρηση του αστικού χαρακτήρα της κρατικής εξουσίας και του δικαίου σε συνδυασμό με μια πιθανή διευκρίνιση του σοσιαλδημοκρατικού περιεχομένου του κυβερνώτος κόμματος με οπισθοχώρηση των αλλαγών που έγιναν στο κράτος και στο δίκαιο. Στην περίπτωση αυτή οι όποιες μεταρρυθμίσεις είτε θα ανατραπούν είτε θα παγιωθούν και ενσωματωθούν σαν κρατικομονοπωλιακές ρυθμίσεις σοσιαλδημοκρατικού-κεϋνσιανού τύπου.

Δεν μπορεί να αποκλειστεί, ωστόσο, το ενδεχόμενο της περαιτέρω ανάπτυξης των επαναστατικών ιδεών με βάση την εμπειρία της τελευταίας δεκαετίας. Δηλαδή, η αφύπνιση των μαζών και η διαπαιδαγώγησή τους με την έννοια της πολιτικής συμμετοχής αποτελούν τη μαγιά ενός τέτοιου ενδεχόμενου, που μπορεί να επηρεάσει τα πιο ριζοσπαστικά τμήματα των πολιτικών δυνάμεων που στηρίζουν την κυβέρνηση Τσάβες.

Η βιβλιογραφία -ελληνόγλωσση και ξένη- παρουσιάζει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον ανοίγοντας στον αναγνώστη τη διάθεση να μάθει ακόμα περισσότερα για αυτή την ήπειρο σε αναβρασμό. Αυτό έχει σημασία αν πάρουμε υπόψη το γεγονός ότι το βιβλίο -πέρα από την προσιτότητά του για το ευρύτερο κοινό- απευθύνεται σε φοιτητές (ο συγγραφέας είναι λέκτορας στο Γενικό Τμήμα Δικαίου του Πάντειου Πανεπιστημίου με αντικείμενο «Κράτος και Δίκαιο» και διδάσκει στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας, καθώς και στο Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Γενικού Τμήματος Δικαίου του ίδιου πανεπιστημίου). Ιδιαίτερα οι φοιτητές, από τους κόλπους των οποίων στο κάτω κάτω της γραφής βγαίνουν οι αυριανοί επιστήμονες, οφείλουν να αξιοποιήσουν αυτή την πλούσια σε νοήματα και εύστοχη σε διαλεκτικό βάθος μελέτη. ●

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

Οι μικροί Παλαιστίνιοι έχουν δικαίωμα στη ζωή

Είναι τα παιδιά της Κατεχόμενης Παλαιστίνης. Της Ιερουσαλήμ, της Δυτικής Όχθης του Ιορδάνη και της Γάζας. Τα παιδιά που κάτω από την ισραηλινή κατοχή έχουν στερηθεί και τα πιο στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα: Τους έχουν αρπάξει τη γη, τους έχουν ανατινάξει τα σπίτια, τους έχουν βασανίσει τους γονείς.

Τα περισσότερα ζουν σε στρατόπεδα προσφύγων, κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης.

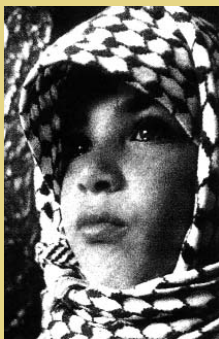
Στα χωριά τους ξεριζώνουν τα δέντρα, τους καταστρέφουν τη σοδειά, τους στερούν ακόμα και το νερό. Δεν μπορούν να πάνε κανονικά στο σχολείο όπως τα άλλα παιδιά. Δεν μπορούν να παίξουν ξέγνιαστα.

Είναι τα παιδιά που και τα ίδια βασανίζονται, φυλακίζονται και ταπεινώνονται.

Είναι τα παιδιά που αντιστέκονται. Που αντιμετωπίζουν με πέτρες έναν ολόκληρο στρατό και που φωνάζουν σε όλο τον κόσμο ότι ο Παλαιστινιακός Λαός θέλει να ζήσει ελεύθερος στην πατρίδα του.

Είναι τα παιδιά που πληρώνουν ακριβά το τίμημα της ελευθερίας. Ποιο θα είναι το μέλλον αυτών των παιδιών;

Τί μπορείτε να κάνετε για να τους δώσετε λίγη χαρά και ελπίδα;

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΕΝΤΥΠΟ «ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ»

Ο υπογεγραμμένος:

Διεύθυνση:

Αρ. τηλεφώνου:

Επάγγελμα ή φορέας:

Δέχομαι να καταβάλλω κάθε μήνα και για δύο χρόνια στην ΕΕΔΔΑ το ποσό των 50 ή 25 Ευρώ, που θα στέλνονται μέσω της Επιτροπής (Αριθ. λογ/σμού Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας 116/296031 - 16) στο μικρό Παλαιστίνιο, του οποίου τα στοιχεία έχω στα χέρια μου.

Η εισφορά αυτή θα είναι

μηνιαία ☐ ή τριμηνιαία ☐

Ημερομηνία

Υπογραφή

.....

.....

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
«ΥΙΟΘΕΤΩΝΤΑΣ» ΤΟ ΓΙΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ

Η ΕΕΔΔΑ σας ζητάει να προσφέρετε για δύο χρόνια σε ένα παιδί από την Παλαιστίνη μία συμβολική οικονομική βοήθεια κάθε μήνα και πολλή αγάπη και στοργή.

Το ποσό των 50 ευρώ το μήνα, αρκεί για να καλύψει τις πιο βασικές ανάγκες αυτών των παιδιών: το φαγητό, τα ρούχα, την ιατρική περίθαλψη.

Δεν είναι όμως το κυριότερο η υλική σημασία, είναι η συναισθηματική στήριξη ενός παιδιού που αντιμετωπίζει καθημερινά την πείνα, την εξαθλίωση και τις τραυματικές εμπειρίες της κατοχής.

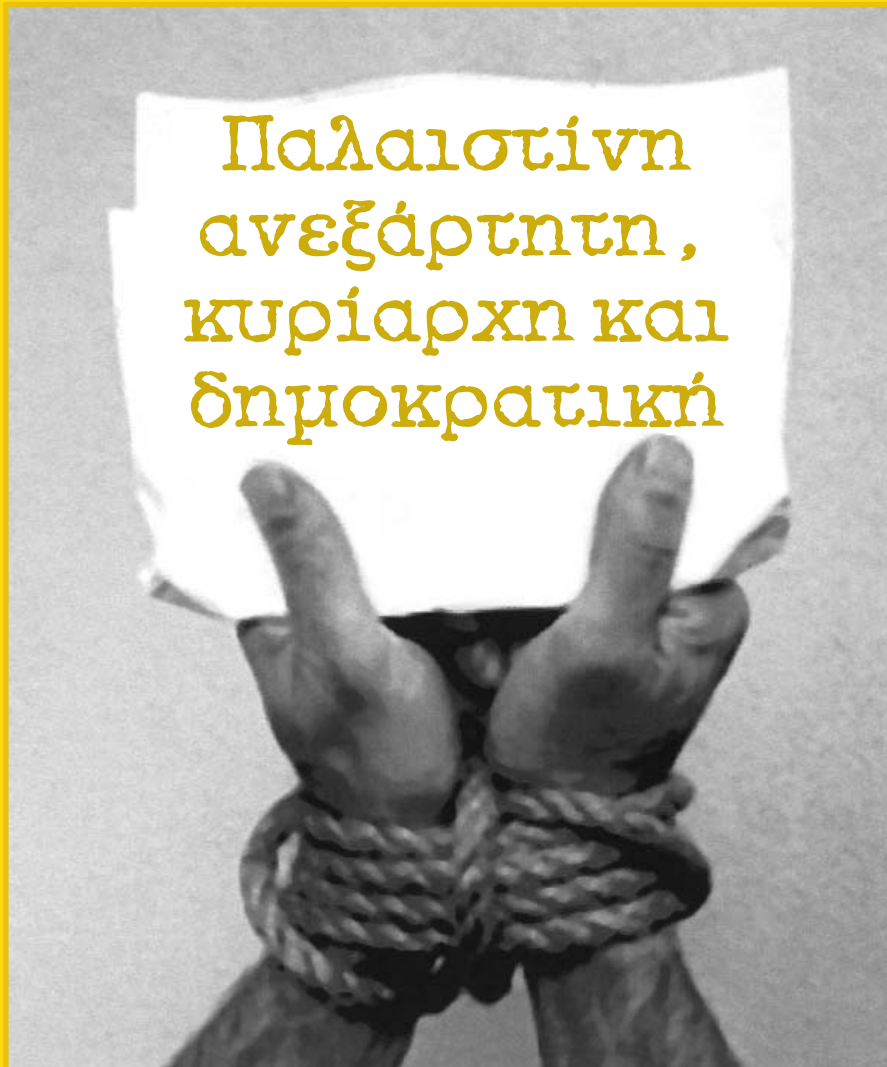
Μικρά δωράκια, όπως παιχνίδια ή σχολικά είδη, και γράμματα, με τα οποία θα εκδηλώνετε το ενδιαφέρον σας —η Επιτροπή αναλαμβάνει τη μετάφραση— είναι αρκετά για να δώσουν στο μικρό Παλαιστίνιο τη ζεστασιά και την ελπίδα που χρειάζεται.

Για την υλοποίηση του προγράμματος αυτού η Επιτροπή απευθύνεται σε άτομα, οικογένειες, σχολεία, σωματεία, δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια, επιστημονικούς και άλλους φορείς.

Σε όσους από εσάς δεχθείτε να συμμετάσχετε στο πρόγραμμα αυτό θα δοθεί ένας φάκελος με πληροφορίες για το παιδί που θα «υιοθετήσετε» και την οικογένειά του.

Αποχώρηση όλων των ισραηλινών δυνάμεων
κατοχής από τα εδάφη της Παλαιστίνης
και διάλυση όλων των εποικισμών

Να γκρεμιστεί το
«Τείχος της Ντροπής»